

שלוש לכולם כאן חדשות הספר, והיום אנחנו עם ילדה מיוחדת מאד ושמה עלמה. עלמה בת 15 ואביה נפטר, עלמה מתמודדת עם לא מעט אתגרים, ובזמן חופשת הקיץ הכל פתאום הסתדר. אז בואו נשמע מה עלמה רוצה לספר לנו.

חדשות: שלום עלמה.

עלמה: שלום לכולם.

חדשות: יש לנו כמה שאלות בשבילך, האם תסכימי לענות?

עלמה: כן בשמחה.

חדשות: אוקי, אז נתחיל. מה גרם לך לרצות ללכת ללוויה של גברת שחרי?

עלמה: גברת שחרי הייתה מאוד נחמדה אלי ואני זכרתי את זה, למשל פעם אחת היא באה עם סלסילת פיקניק מלאה באוכל כשאמא שלי לא הייתה בבית כדי שיהיה לי מה לאכול חוץ מהסלט שאמא תמיד הכינה לאכול.

חדשות: מה הקשה עליך ליהנות מחופשת הקיץ?

עלמה: חופשת הקיץ הייתה קשה גם בגלל אובדן אבי וגם מפני שהיחסים ביני לבין אימי לא היו טובים. למעשה רבנו כמעט כל יום ועל כמעט כל דבר ולא היה לי נעים להיות בסביבתה.

חדשות: מה גרם לך להתרחק מהחברה הכי טובה שלך, מיכל?

עלמה: מיכל ואני סגרנו על הסכם ביחד שעד חופשת הקיץ נשיג ביחד חבר, מיכל הפרה את ההסכם ושבוועיים לפני החופשה היא מצאה חבר ואני לא הרגשתי בנוח להסתובב איתם כי הרגשתי שאני נדחפת, ממש גלגל שלישי.

חדשות: איך היה לעבוד בבית הקפה "בין הברושים"?

עלמה: לי היה כיף מאוד, אהבתי לקום כל בוקר במטרה לעשות משהו וללכת למקום כלשהו מבלי שאמא שלי צועקת עלי שאני לא עושה כלום. אהבתי לבשל ולהכין ארוחות בבית הקפה, ובמיוחד נהניתי ללמוד להכין את הסלט הקצוץ דק דק של מטולה, מנהלת המקום. בבית הקפה גם הכרתי את מירי שעזרה לי להתמודד עם האובדן של אבי.

חדשות: מדוע בהתחלה היה לך קשה ולא רצית לפתוח את המכתבים שאבא שלך כתב לך?

עלמה: כי אבא שלי היה מאוד קרוב אלי והכחשתי את זה שהוא נפטר מפני שזה היה לי כואב מדי ולא רציתי לפרוץ בבכי כל פעם שאני קוראת ונזכרת בו, אז הייתי צריכה קצת זמן, ועכשיו אני יודעת את כל המכתבים בעל פה.

חדשות: את שמחה שהיחסים בינך לבין אמך השתפרו?

עלמה: כן, מאוד שמחה! לא יכולתי לסבול כל פעם לחזור הביתה ושייר יש ריב בינינו ועכשיו אני מרוצה שלמדנו להכיל אחת את השנייה ולא להתעצבן מכל דבר קטן.

חדשות: מי עזר לך להתמודד עם האובדן של אביר?

עלמה: בבית הקפה פגשתי את המנהלת שם, מטולה, היא הכירה לי לקוחה קבועה שתמיד קוראת ספר אבל היא מקשיבה טוב טוב בו זמנית, שמה הוא מירי. מירי דיברה איתי ועודדה אותי וגרמה לי להבין שלא הכל רע ושחור, אלא שתמיד גם יש טיפה של אור.

חדשות: אם לא היית הולכת ללוויה של גברת שחרי בעצם לא היית מתחילה לעבוד בבית הקפה "בין הברושים", מה לדעתך היית עושה כל חופשת הקיץ?

עלמה: האמת, אני לא יודעת אבל כנראה הייתי יושבת כל היום בחדר עצובה וממורמרת, מדברת עם עצמי ומשתעממת והיחסים ביני לבין אימי לא היו משתפרים.

חדשות: אם היה לך חבר, את חושבת שהחופשה הזו הייתה יותר כיפית?

עלמה: לא בטוחה, אני מאוד נהנית עם מטולה ומירי וכל מי שפגשתי במהלך החופשה ואם היה לי חבר הייתי נמצאת כל היום רק איתו ובכלל לא טורחת להכיר עוד אנשים ואני מאוד שמחה שזכיתי להכיר חברים חדשים.

חדשות: ולבסוף, שאלה אחרונה, את חושבת שהחופשה הזו הייתה טובה?

עלמה: כן, מאוד! הכרתי הרבה אנשים ואני חושבת שזו החופשה הכי טובה שיכולתי לדמיין גם אם היו טיפה ריבים וטריקת דלתות, בסופו של דבר זה הסתיים בהשלמה עם האובדן של אבי ותיקון היחסים עם אימי. אני תיקנתי את החמסין.

